

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. H. nar. X., K.**, zast. JUDr. P. H., advokátom, X. R., proti žalovanému **Doc. JUDr. J. P., CSc., Š.**, správca konkurznej podstaty úpadcu S., a. s. v konkurze, M., IČO: X., o **určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. februára 2010 č. k. 6Cbi/145/2005-122, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. februára 2010 č. k. 6Cbi/145/2005-122 v časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 03. 02. 2010 č. k. 6Cbi/145/2005-122 rozhodol tak, že určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 5 756,33 € popretá v konkurze vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6 K 40/03 vo veci úpadcu S., a. s., M., IČO: X., je oprávnená. V prevyšujúcej časti konanie zastavil, žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 701,58 € a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov v zastavenej časti konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že na pojednávaní 03. 02. 2010 žalovaný pred súdom uznal časť nároku uplatneného žalobou vo výške 5 756,33 € (173 415,-- Sk) a žalobca vzal späť so súhlasom žalovaného žalobu v časti o zaplatenie 5 756,33 €. Pretože žalovaný pred súdom uznal časť nároku uplatneného žalobou vo výške 5 756,33 €, súd z tohto dôvodu so súhlasom žalobcu rozhodol spor rozsudkom na základe čiastočného uznania nároku. Žalobca vzal so súhlasom

žalovaného späť žalobu v časti o zaplatenie 5 756,33 €, a preto súd v súlade s ust. § 96 O. s. p. konanie v tejto časti zastavil. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a žalobcovi, ktorý bol úspešný v konaní, predmetom ktorého po späťvzatí žaloby je zaplatenie 5 756,33 €, priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia v celkovej výške 701,58 € a uviedol, že tieto trovy sú v zmysle § 33 ods. 1 písm. b/ zák. č. 328/1991 Zb. vylúčené z uspokojenia v konkurze. Konanie v časti o zaplatenie 5 756,53 € bolo zastavené, a preto súd rozhodol o trovách konania v tejto časti podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku v časti výroku o trovách konania, ktorým bola žalovanému uložená náhrada trov konania žalobcovi, sa odvolal žalovaný z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že žalobca mal v konaní čiastočný úspech, avšak súd použil pre priznanie náhrady trov konania ust. § 142 ods. 1 O. s. p., akoby bol plne úspešný. Podľa žalovaného mal súd postupovať podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a nepriznať žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania z dôvodu, že pomer úspechu vo veci bol zhodne čiastočný u oboch. Je tiež toho názoru, že súd mohol aplikovať ust. § 150 O. s. p. s použitím ust. § 33 ods. 1 písm. b/ zák. č. 328/1991 Zb. Z uvedených dôvodov navrhuje rozsudok v časti jeho výroku o trovách konania zmeniť tak, že žiadnemu z účastníkov konania sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobca vo svojom stanovisku k odvolaniu žalovaného považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a zákonný, a to i vo výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že jeho pohľadávka, prihlásená do konkurzného konania proti úpadcovi S., a. s., vo výške 11 512,64 €, ktorá bola žalovaným popretá, sa pokladá za zistenú. V priebehu konania žalobca zbral žalobu čiastočne späť ohľadne časti pohľadávky v sume 5 756,33 €. So súhlasom žalovaného súd konanie v tejto časti zastavil. Žalovaný si náhradu trov konania v zastavenej časti neuplatnil, preto súd rozhodol o tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v zastavenej časti. Predmetom súdneho konania tak zostalo určenie pravosti a výšky popretej pohľadávky vo výške 5 756,33 €. V tejto sume žalovaný uznal žalobou uplatnený nárok. Žalobca mal v konaní (po čiastočnom späťvzatí žaloby) plný

úspech. Preto mu prvostupňový súd po práve priznal náhradu trov konania. Použitie ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. prichádza do úvahy v prípade, že súd svojím meritórnym rozhodnutím (rozsudkom) žalobe čiastočne vyhovie a čiastočne ju zamietne. O takýto prípad v súdnej veci nejde. Krajský súd prvým výrokom napadnutého rozsudku vyhovel žalobe v celom rozsahu. Druhý výrok (o čiastočnom zastavení konania) a štvrtý výrok (o nepriznaní náhrady trov konania v zastavenej časti) by mohli byť predmetom samostatného uznesenia. Žalobca nevzhladol v súdnej veci ani dôvody pre použitie § 150 O. s. p. Podľa žalobcu bol to úpadca, ktorý konaním, ktoré podľa prokuratúry napĺňa znaky podvodného konania, vylákal od žalobcu finančné prostriedky pod príslubom poskytnutia úrokov, ktoré evidentne nechcel a ani nemal z čoho zaplatiť a tieto finančné prostriedky mu nevrátil a nevyplatil mu ani sľúbené úroky. Žalovaný, ako správca konkurznej podstaty, poprel pohľadávku v časti, ktorou si žalobca prihlásil do konkurzu v zmluve dohodnuté úroky a tiež úroky z omeškania. Právna argumentácia žalovaného sa ukázala ako nesprávna a spornou otázkou v spore zostala zákonnosť dohody medzi žalobcom a úpadcom o výške úrokov. Jediným kritériom pre posúdenie dohody o výške úrokov ako neplatnej je ust. § 39 OZ v prípade, že táto výška by bola tak neprimerane vysoká, že by bola v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru žalobcu nemožno považovať za nedôvodný jeho nárok na zaplatenie úrokov v dohodnutej výške, ktorú navrhol úpadca. Nakoľko pohľadávky žalobcu sú pohľadávkami prihlásenými do konkurzu a je otázne, či žalobca vôbec dosiahne z tohto konkurzu nejaké uspokojenie a koľko percent z prihlásenej pohľadávky to bude, s prihliadnutím na doterajšie náklady, ktoré žalobca na incidenčný spor vynaložil, ako aj s prihliadnutím na dĺžku trvania tohto incidenčného sporu (päť rokov), žalobca zobral žalobu čiastočne späť napriek tomu, že celú uplatnenú pohľadávku pokladá naďalej za oprávnenú. Z uvedených dôvodov navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku predbežne vyčíslil na sumu 74,61 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. v medziach dôvodov odvolania a bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 701,58 € a súčasne žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov zastavenej

časti konania nepriznal. Pri priznaní práva na náhradu trov konania vychádzal zo skutočnosti, že žalobca v konaní, predmetom ktorého po späťvzatí žaloby je zaplataenie 5 756,33 €, bol úspešný, a preto o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Pretože konanie v časti o zaplataenie 5 756,53 € bolo zastavené, súd rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s odvolateľom, že uvedené rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súčasne poukazuje na skutočnosť, že vzájomne odporujúci výrok rozhodnutia o trovách konania je zmätočný.

V predmetnej veci totiž neboli vedené viaceré samostatné konania, výsledok ktorých by súd mohol zhodnotiť pri rozhodovaní o trovách týchto konaní a takýto záver nemožno vyvodit' ani zo skutočnosti, že žalobca predmet žaloby čiastočne vzal späť.

Z tohto dôvodu súd prvého stupňa pri čiastočnom späťvzatí žaloby nemohol dospieť k záveru, že žalobca mal vo veci plný úspech a priznať mu náhradu trov konania celkom bez toho, aby prihliadol ku skutočnosti, že konanie bolo v časti zastavené a kto zastavenie konania v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p. zavinił.

Nakoľko z procesného hľadiska v zásade platí, že žalobca, ktorý dôvodne podanú žalobu nevezal späť pre správanie sa žalovaného, zastavenie konania zavinił, súd prvého stupňa s prihliadnutím k uvedenému výsledku konania nemal preto náhradu trov konania priznať žiadnemu z jeho účastníkov.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach v napadnutej časti výroku o trovách konania podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že ich náhradu v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože mu žiadne účelne vynaložené trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. októbra 2010

JUDr. Beata Miničová , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová